

Lubben.

Nils Ludvig Isaksson, född 1873, död 1943.

De flesta känner kanske till att det har funnits ett ”danspalats” i Ersnäs. Det hade väl sin storhetstid på 1930-40-talet.

Ludvig Isaksson (Lubben) föddes 1873. Då bodde familjen uti ”Åpars”, där Rolf Nilsson nu bor. Familjen flyttade 1893 till nuvarande Klubbvägen 136. Familjen Isaksson bestod av far och mor och 8 barn. Fyra syskon dog unga, Ludvig och en bror for till Amerika, två syskon stannade kvar i Ersnäs, Johannes Lindvall på nuvarande Klubbvägen 45 och Hilma g. Fredriksson, mormor till Hedströms i Svartskatan.

Det gick inte så bra för Ludvig i Amerika. Efter några år fick brodern Johannes ett brev från en svensk-amerikanska som ville att Johannes skulle ta hem sin bror. Ludvig var arbetslös och låg på parkbänkar, men högg ved åt folk för ett mål mat. På 1920-talet kostade en båtbiljett USA-Norge ca 2 600 kr, mycket pengar på den tiden. Johannes skickade pengarna och hämtade Ludvig med häst och släde i Norge. Ludvig flyttade in hos sin far på Klubbvägen 136. Denne var nu änkeman. När pappan dog fortsatte Ludvig i liten skala med jordbruket. Ludvig började samtidigt drömma om att bygga en danslokal. Det blev danspalatset Hagalund. På den tiden Ersnäs stolthet. I allas

tycke en enormt stor lokal. Han hyrde in många fina orkestrar, bland annat Stumblings. Det var alltid fullsatt. Lokalen används numera till förråd.

Syskonbarnen hjälpte honom så gott de kunde. Själv sålde han inträdesbiljetterna. Många har berättat om hur de skramlade ihop kopparmynt, och småmynt. Han räknade aldrig pengarna. Sällan fick han fullt betalt. Bröderna Axel och Sivert hjälpte sin farbror Ludvig, Axel stod och emot biljetterna och Sivert var ordningsvakt, bland annat. Ludvig var, av vad jag har hört, en snäll och god människa. Kanske väl naiv och godtrogen. Förmodligen blev han lurad många gånger.

Ersnäs "ungkarlar" samlades ofta hos Ludvig för att spela kort. Många skämtade i all vänskap med honom: "Långfredag är på en tisdag i år", "Jaha", sa Ludvig, "det går väl lika bra."

Hans stora intresse var världspolitiken. Vilka som krigade och mot vem. Radio fanns inte i alla hem på den tiden, så han gick så gott som varje dag "upp i byn" till några som hade radio så att han fick lyssna.

I början av 1943 blev han sjuk och hamnade på Luleå Lasarett. Men hans tid var ute. Då kallade han på brodern Johannes och bad att få komma hem.

Så han fick sluta sina dagar hos släkten Lindvall i Ersnäs. Så slutade livet för en ovanlig och originell person.

Så minns ett av Johannes 24 barnbarn sin pappas farbror.

Eina Jakobsson, f. Lindvall.

Annons från 1931, dans ev. hos Lubben